

פרק ה' בא

וַיֹּאמֶר יי' אל מֹשֶׁה בָּא אֶל פְּרֻעָה כִּי אֲנִי חַכְמָתִי אֶת לְבָוֹ וְגַוֹּ. (שמות י') רַבִּי יְהוֹדָה פָּתַח וַיֹּאמֶר, (תהלים פ"ט) אֲשֶׁרִי הָעָם יוֹדֵעַ תְּרוּעָה יי' בָּאוֹר פְּגִידָה יְהִלְבּוֹן. בִּפְמַה אַצְטְּרִיבּוּ בְּנֵי נְשָׂא, לְמַהְךָ בְּאֶרְחֵי דְקִוְדְּשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא, וְלִמְטָר פְּקוּדִי אָוּרִיְּתָא, בְּגַיְן דִּיזְבּוֹן בָּה לְעַלְמָא דָאַתִּי, וְלִשְׁזַבָּא לֹזָן מִכְלָל קְטוּרִיגִין דְלִיעִילָא וִתְתָא. בְּגַיְן, דָהָא כִּמָה דְאַשְׁתְּבָחוּ מִקְטוּרִיגִין בְּעַלְמָא לִתְתָא, הַכִּי גַמִּי אַשְׁתְּבָחוּ מִקְטוּרִיגִין לְעִילָא דְקִיְמִי עַלְיָהוּ דְבָנִי נְשָׂא.

אִינּוֹן דְעַבְדֵין פְּקוּדִי אָוּרִיְּתָא, וְאַזְלִי בָּאוֹרָה מִישָׁר, בְּדַחְלָא דְמַאְרִיחָן, בִּפְמַה אִינּוֹן פְּגִיגּוּרִין דְקִיְמִין עַלְיָהוּ לְעִילָא, בִּפְמַה דָאַת אָמֵר (איוב ל"ג) אִם יִשׁ עַלְיוֹ מַלְאָךְ מַלְיִץ אַחֲד מַגִּי אַלְפָ

לשון הקודש

מִכְלָל הַקְּטוּרִיגִים שְׁלָמָעָלה וּמִטָּה, מִשּׁוּם שְׁחָרֵי כְּמוֹ שְׁנִמְצָאים מִקְטוּרִיגִים בְּעוֹלָם לִמְطָה, בְּקַדְשָׁה שְׁעוּמָדים עַל בְּנֵי אָדָם. אַוְתָם שְׁעוּשִׁים מִצּוֹות הַתּוֹרָה וְהַזְּלָכִים בְּקַדְךָ יְשָׁרָה בִּירָאת אֲדוֹנֶם, בִּפְמַה צָרִיכִים בְּנֵי אָדָם לְלַכְתָּה בְּדַרְכֵי הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא וְלִשְׁמַר מִצּוֹות הַתּוֹרָה בְּרִי שִׁזְׁעָנוּבָה לְעוֹלָם הַבָּא, וְלְהַצִּיל אַוְתָם

פרק ה' בא

וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה בָּא אֶל פְּרֻעָה כִּי אֲנִי חַכְמָתִי אֶת לְבָוֹ וְגַוֹּ. רַבִּי יְהוֹדָה פָּתַח וַיֹּאמֶר, (תהלים פט) אֲשֶׁרִי הָעָם יוֹדֵעַ תְּרוּעָה ה' בָּאוֹר פְּגִידָה יְהִלְבּוֹן. בִּפְמַה צָרִיכִים בְּנֵי אָדָם לְלַכְתָּה בְּדַרְכֵי הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא וְלִשְׁמַר מִצּוֹות הַתּוֹרָה בְּרִי שִׁזְׁעָנוּבָה לְעוֹלָם הַבָּא, וְלְהַצִּיל אַוְתָם

וּגּוֹן. וּכְתִיב וַיְחִנֵּנוּ וַיֹּאמֶר פְּדֻעָה מִרְדָּת שְׁתַת
מִצְאָתִי בְּפֶר. בְּגִין בֶּה, זְבָאָה אִיהוּ מִאֵן דְּגַטִּיר
פְּקֻזְדִּי אָוֶרְיוֹתָא.

אָמֵר לֵיה רַבִּי חִיאָ, אֵי חַבִּי, אֲמָאִי אַצְטְּרִיךְ הַכָּא
מַלְאָךְ דְּלִיחָוִי סְגִינָה רָא עַלְיהָ דָבָר נְשׁ וְהָא
בְּתִיב (משל ג') בַּי יְיָ יְהִי בְּכָסָלָךְ וַיִּשְׁמַר רְגִילָךְ מִלְבָד,
וּבְתִיב (תהלים קכ"א) יְיָ יְשִׁמְרָךְ מִפְּלָעָ. דְּהָא חַמִּי
קְדָשָׁא בָּרִיךְ הוּא, כֹּל מָה דָבָר נְשׁ עֲבִיד בְּעַלְמָא,
הָן טָב הָן בִּישׁ. וּבָנָהוּ אָוָם, (ירמיה כ"ג) אָמַם יְסִתָּרָה
אִישׁ בְּמִסְתָּרִים וְאֶנְיָ לֹא אָרֶאנָ נְאָם יְיָ.

אָמֵר לֵיה רַבִּי יְהוֹדָה, כְּלֹא חַבִּי הוּא וְדָאי. אָבֶל
הָא בְּתִיב, (איוב ב') וְגַע אֶל עַצְמוֹ וְאֶל בְּשָׁרוֹ.
וּבְתִיב, (איוב ב') וְתַסִּיתָנִי בּוֹ לְבָלָעוֹ חָגָם. לְאַחֲזָא
דְּהָא רְשׁוֹ אַתְּמָסֵר לְסִטְרָא אַחֲרָא לְקַטְרָגָא, (ירשׁוֹ

לשון הקודש

אֶחָד מֵנִי אֱלֹף וְנוּ. וּכְתִיב וַיְחִנֵּנוּ וַיֹּאמֶר
פְּדֻעָה מִרְדָּת שְׁתַת מִצְאָתִי בְּפֶר. מִשּׁוּם
בְּךָ אֲשֶׁרִי מַי שְׁשֹׁמֶר מִצּוֹות הַתּוֹרָה.
אָמֵר לוּ רַבִּי חִיאָ, אָמַם בֶּה, לְמָה אַרְיךְ
כִּאן מַלְאָךְ שִׁיחָה סְגִינָה עַל הָאָדָם,
וְהָרִי בְּתוֹב (משל ג') בַּי הָיָה בְּכָסָלָךְ
וַיִּשְׁמַר רְגִילָךְ מִלְבָד, וּבְתִיב (תהלים קכ"א) ה'
יְשִׁמְרָךְ מִפְּלָעָ. שְׁהָרִי רֹאָה הַקְּדוּשָׁ

אתם סוף) על מלין דעלמא, (לפאו דלא אצטראיך) ולא תמסרה
בידוי. ובכל אלין ארהיין טמירין קמי קדשא בריך
הוא, ולית אנת קדאי למפק אברתיהו, בגין
דאינון גמוסין דקדשא בריך הוא, ובגוי נושא לאו
איןון רשותן לדקדק אברתיהו, בר איןון זכאי
קשות דידען רזי אוריתא, ואזליין בארכא
דחכמתא למגע איןון מלין סתימין דאוריתא.

רבי אלעזר פטה, (איוב א') ויהי היום ויבאו בני
האללים להתייצב על יי' ויבוא גם השטן
בתוכם. ויהי היום: דא ראש השנה, לקדשא בריך
הוא קאים למידן עלמא. בגונא דא, (מלכים ב', ד') ויהי
היום ויבא שמה. ההוא יומא יום טוב בראש
השנה הוה.

ויבאו בני האלים, אלין רברבין ממן שליחן

לשון הקידש

של התורה.
רבי אלעזר פטה, שם א' ויהי היום ויבאו
בני האלים להתייצב על ה' ויבוא גם
השטן בתוכם. ויהי היום - זה ראש
השנה שהקדוש ברוך הוא עומד לדין
את העולם, כמו זה, ויהי היום ויבא
שם. אותו יום היה יום טוב של ראש
השנה.

ויבאו בני האלים - אלו ממעדים

הآخر לקטרג וחרשות נמסרה על דברים של
העולם ולמי שלא האצטרך ולמהסר בידו, ובכל
הקרים הלו טמננים לפניו הקדוש
ברוך הוא, ואinde בראי ללבת אחרים,
משום שאלה הנוגעת לקדוש בריך הוא,
ואין בני אדם רשאים לדקדק אחרים,
פרט לאותם צדיקי אמת שיזדים את
סודות התורה והולכים בדרך של
הכחמה לידעם אותם דברים נסתרים

בְּעַלְמָא, לְאַשְׁגַּחָא בְּעוֹבֵדִין דְּבָנֵי נְשָׂא. לְהַתִּיצֶב עַל
ה': בְּמֵה דָּאַתְּ אָמֵר, (מלכים א', כ"ב) וְכֹל צְבָא הַשָּׁמַיִם
עוֹמְדִים עַלְיוֹ מִימֵינוֹ וּמִשְׁמָלוֹ. אֲבָל לְהַתִּיצֶב עַל
ה', בְּהָאֵי קָרָא אַשְׁבַּחָנָא רְחִימֹתָא דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא עַלְיהוּ דִּישְׂרָאֵל. בְּגַ�ן, דְּהַנִּי שְׁלִיחָן, דָּאַינְנוּ
מִמְּנָנוּ לְאַשְׁגַּחָא עַל עֻזְבֵּדִין דְּבָנֵי נְשָׂא, אַזְלָין
וְשָׁאַטְנִין וְגַטְלִין אַיִן עֻזְבֵּדִין בְּלָהּוּ, וּבְיוֹמָא דְּקָאֵי
דִּינָּא לְמִיקָּם, לְמִידָּה עַלְמָא, אַתְּעַבְּידָוּ קְטִיגּוּרִין
לְמִיקָּם עַלְיהוּ דְּבָנֵי נְשָׂא. וְתָא חַזִּי, מִבְּלָעַמִּין
דְּעַלְמָא, לֹא קִיְמִין לְאַשְׁגַּחָא בְּעוֹבֵדִיהָן, בְּרִיךְ
בְּיִשְׂרָאֵל בְּלְחוֹדְדִיהָן, בְּגַ�ן דָּאַלְיָן בְּגַ�ן לְקוֹדְשָׁא
בְּרִיךְ הַזָּא.

וּבְדִין לֹא אַשְׁתַּכְחֹזֵעַ עֻזְבֵּדִין דִּישְׂרָאֵל כְּדָקָא יִאַוְתֵּן,
בְּכִיבּוֹל אַיִן מִמְּנָנוּ שְׁלִיחָן, בְּדִין בְּעַזָּן

לשון הקוריש

גדולים שלוחים בעולם, להשגיח
במעשיהם בני הארים. לְהַתִּיצֶב עַל ה' -
במו שנאמר מלכים-א' כ' וְכֹל צְבָא הַשָּׁמַיִם
עמד עַלְיוֹ מִימֵינוֹ וּמִשְׁמָלוֹ. אֲבָל
לְהַתִּיצֶב עַל ה', בְּפִסְקָה זה מֵצָאנוּ
אהבת הקדוש ברוך הוא על יישׂרָאֵל,
משמעותו של שלוחים הַלְלוּ, שְׁמַמְנִים
להשגיח על מעשי בני הארים, חולבים
ומשופטים ולוקחים את כל אותם

בְּקָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא.

וְכַשְׁלָא נִמְצָאים הַמְעֻשִׁים שֶׁל יִשְׂרָאֵל
בְּרָאוּי, בְּכִיבּוֹל אַוְתָם שלוחים מִמְּנִים,
בְּשַׁרְוֹצִים לְעַמְדָה עַל אַוְתָם מְעֻשִׁים שֶׁל

לקיימא על איגון עובדין דישראל, על ה' ונדיי קיימין, דהא בר ישראל עובדין דלא בשון, בביבול מתישין חילא דקודשא בריך הוא. זבד עובדין עובדין דבשרן, ייחבין תוקפָא ויחילא לקודשא בריך הוא. ועל דא כתיב, (תהלים ס"ח) תננו עוז לאלהים. במא. בעובדין דבשרן. ועל דא, בההוא יומא, כללו רברבו ממן אתבגנשו על ה'. על ה' ונדיי, דהא כיון דעת ישראל אתבגנשו עלייה אתבגנשו.

ויבא גם השטן בתוכם, גם, לאסגאה עלייהו, דבלחו אתינו למני קטינוריין עלייהו דישראל, (דף לג ע"א) ודא אתוסף עלייהו, בגין דאייהו דילטורא רברבא מבלהו, קטינורא מבלהו, בגין דחמא קדשא בריך הוא, דבלחו אתינו לקטרגא. מיד ויאמר יי' אל השטן מאין תבא. זבי לא הוה

לשון הקודש

ישראל, הם עומדים ונדיי על ה', שברי ישראל עלייהם, שברי בין שחתבנשו על ירושה, הם התבנשו עליון. ויבוא נם השטן בתוכם. נם – לרבותו בביבול מתשימיםacho של הקדוש ברוך הוא, ובשעושים מעשים שלאبشرם, נותנים פה ותקפָה לקדוש ברוך הוא. ועל זה כתוב (תהלים ס"ה) תננו עוז לאלהים. במא? במעשיםبشرם, ועל זה באזתו יום כל השרים הנדלים הממגנים התבנשו על

יְדֻעַ קָדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא, מֵאָן הָנָה אֲתָי. אֲלֹא
לְאִיְתָאָה עֹזְבָּא לְרַעֲוַתְיה.

וַיֹּאמֶר יְהָיָה אֶל הַשְּׂטָן וְגֹוי וַיַּעַן הַשְּׂטָן אֶת יְהָיָה וַיֹּאמֶר
מִשּׁוּט בָּאָרֶץ. מִפְּאָן אֹלִיפְּנָא, דִּישׁוּבָא
דָּאָרָעָא אַתְּמָסֵר לְסֶטְרֵין אַחֲרֵנִין, בָּר אָרָעָא
דִּישְׁרָאֵל בְּלַחְזָדָה. בֵּין דָּאָמֶר מִשּׁוּט בָּאָרֶץ,
אַשְׁגָּח קָדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא, דָּבָעִי לְמַהְנוּ דָּלְטוּרָא
עַלְיָהוּ דִּישְׁרָאֵל. מִיד, (איוב א') וַיֹּאמֶר יְהָיָה אֶל הַשְּׂטָן
הַשְּׂמָתָּה לְבָךְ עַל עַבְדֵי אֱיוֹב כִּי אֵין כְּמוּהוּ בָּאָרֶץ.

חֲמָא שְׁעַתָּא לְמַיְהָב לִיה חַוְּלָקָא, בָּמָה
דִּיתְעַסְּק, וַיַּתְפְּרֵשׁ מִפְּיָהוּ דִּישְׁרָאֵל, וְהָא
אַיְקָמוּהָ, לְרָעָא דָּבָעָא לְמַעַבָּר עַגְנִיה בְּחַד
נַחַרָא וּבּוּ, מִיד אַתְּעַסְּק בֵּיה הָהּוּא שָׂטָן, וְלֹא
קַטְרָג עַלְיָהוּ דִּישְׁרָאֵל.

לשון הקודש

הַשְּׂטָן מֵאַיִן תָּבָא. וּכְיֵלָא הִיה יוֹדֵעַ
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מַאיְפָה הִיה בָּא?
וַיֹּאמֶר הָיָה אֶל הַשְּׂטָן וְגֹוי וַיַּעַן הַשְּׂטָן אֶת
אֲלֹא לְהַבְּיא אֶת הַמְעָשָׂה לְרַצְוֹנוֹ.
וַיֹּאמֶר הָיָה אֶל הַשְּׂטָן וְגֹוי וַיַּעַן הַשְּׂטָן אֶת
רֹאשׁ שָׁעָה לְתַתָּה לוֹ חַלֵּק בָּמָה שִׁיטְעָסָק,
וַיִּפְרֹד מִשְׁרָאֵל, וְהָרִי פְּרָשָׂוּה, לְרוּעה
שְׁרֵצָה לְהָעַבְרִיר אֶת צָאָנוּ בְּנֵר אֶחָד
וּבּוּ, מִיד הַתְּעַסְּק בּוּ אָתוֹ שָׂטָן וְלֹא
מִשּׁוּט בָּאָרֶץ, הַשְּׁגַּת הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
קַטְרָג עַל יִשְׁרָאֵל.

וַיֹּאמֶר הַשְׁטַן אֶת יְהִי וַיֹּאמֶר הַחֲנָם יְרָא אִיוֹב אֱלֹהִים. לֹאוֹ תֹּוֹהֵא לְעָבֵד אֶל מְאֹרֶיה עָבֵד לְיִהְה בְּלָרְעָוִתְּיָה, דִּיְהָא דְּחִיל לְיִהְה, אַעֲדֵי אַשְׁגַּחֲוֹתְךָ מְגִיה, וַתְּחַמֵּי אֵי דְּחִיל לְזֹה וְאֶם לֹא.

תָּא חַי, בְּשַׁעַתָּא דְּעָאָקוֹ, כִּד אַתְּיִהְבָּחֵלְקָא חַדָּא לְהָאֵי סְטָר לְאַתְּעַסְּקָא בֵּיה, אַתְּפְּרִישׁ לְבַתָּר מְכֻלָּא. בְּגַוְונָא דָא שְׁעִיר בְּרָאֵשׁ חַדָּשׁ. שְׁעִיר בִּיוֹמָא דְּכְפּוּרִי. בְּגַיְן דְּאַתְּעַסְּקָא בֵּיה, וְשַׁבְּיק לְהֹז לִישְׁרָאֵל בְּמַלְכֵי הָזָן, וְהָכָא, מְטָא זְמָנָא לְמִיטָּל חַזְלָקָא דָא, מְכֻלָּזְרָעָא דְּאַבְּרָהָם, בְּסְטָרָא אַחֲרָא. כִּמֵּה דְּאַת אָמֶר, (בראשית כ"ב) הַגָּה זְלָה מְלָכָה גַם הִיא וְגוֹ אֶת עֵינָן בְּכָרוֹן וְגוֹ.

וַתָּא חַי, בְּשַׁעַתָּא דְּאָמֶר מְשֹׁוט בָּאָרֶץ, בְּעָא מִינִיה, לְמַעַבֵּד דִּינָא בִּישְׁרָאֵל, דָהָא דִּינָא הַוָּה לֵיה עַל אַבְּרָהָם, לְמַתְבָּעָמְקוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

לשון הקודש

וַיֹּאמֶר הַשְׁטַן אֶת ה' וַיֹּאמֶר הַחֲנָם יְרָא אִיוֹב אֱלֹהִים. אֵין תִּמְיַהֵה עַל עָבֵד שְׁרָבוֹ וַיַּעֲזֹב אֶת יִשְׂרָאֵל עַם מִלְּכָבָד, וְכֹאן הַגִּיעַ וַיַּמְלֵל תְּלַחְלָק וְהַמְּכֻלָּזְרָעָא אַבְּרָהָם בְּאַחֲרָה, בָּמו שָׁגָאָמֶר (בראשית טט) הַגָּה זְלָה מְלָכָה גַם הִיא וְגוֹ. וְבָא רָאָה, בְּשַׁעַת צָרָה, בְּשַׁנְתָּן חַלְקָא לְאַזְרָחָה לְעַשּׂוֹת דִּין בִּישְׁרָאֵל, שְׁהָרִי דִּין הָיָה לוֹ עַל אַבְּרָהָם לְתַבָּע מִן הַקְּרוּשָׁ

וַיַּפְּחַד מִפְּךָ אֵם לֹא. בָּא רָאָה, בְּשַׁעַת צָרָה, בְּשַׁנְתָּן חַלְקָא אַחֲרָה לְאַזְרָחָה לְעַשּׂוֹת דִּין בִּישְׁרָאֵל, נִפְרַד אַחֲרָה כֹּה מְהֻבל. בָּמו זֶה שְׁעִיר בְּרָאֵשׁ חַדָּשׁ,

בגין, דלא אתעביד דינא ביצח, פדר אתקריב על גבי מדבחא, דהא לא הוה ליה לאחלפה קרבנא דازמין על מדבחא, באחרא, (ובן בכל סטרא דליה) כמה דאת אמר, (ויקרא כ"ז) לא יחליפנו. והבא קאים יצחק על גבי מדבחא, ולא אשתלים מניה קרבנא, ולא אתעביד ביה דינא, ובעה דא מעם קדשא בריך הווא, כמה דבעא דיניה דיוסף לבמה דריין. וכל מה דבעא, באורה דינא בעא.

ומה הוא זמנא דאשთuib יצחק, ואתחלוף קרבניהם זמין ליה קדשא בריך הווא, לההוא מקטרגא, האי לחולקיה, כמה דאת אמר הגה ילדה מלכה גם היא וגוי את עוז בכורו. והבא, מטה לሚTEL חולקיה עלייה, מכל ורעיה דאברהם, ולא יקרב בסטרא אחרא.

לשון הקודש

ברוך הו, משום שלא נעשה דין לכמה דורות מאחר יותר, וכל מה ביצחק בשחררב על גבי המובח, שברי לא היה לו לנתchap קרבן שמומן על המובח באחר, וכו' בכל צד שלו במו שנאמר לא יחליפנו. וכאן עמד יצחק על גבי המובח ולא השתלים מפניו קרבן ולא נעשה בו דין, ורצה את זה מעם הקדוש ברוך הוא במו שרצה את דין של יוסף רעו של אברהם ולא יקרב לצד אחר.

וְכֹלֶל אֲבִדֵּנָא אַתָּא. (ס"א ל'ג'ב'ה) **כִּמְהָ דְּאִיהוּ דָּן,** הַכִּי
אַתְּדוֹ. **בְּגַזְוּ דְּאִיּוֹב מִקְרִיבִי עִיטָּא דְּפִרְעָה**
הָוּה, וּבְדַקְמָה פִּרְעָה עַלְיִיהוּ דִּישְׁרָאֵל, בְּעַא לְקַטְלָא
לוֹן. אָמַר לֵיהּ לֹא, אֶאָלָא טֹול מִמּוֹגְהָוּן וִשְׁלוֹט עַל
גּוֹפִיהָוּן, בְּפַוְלְחָנָא קַשְׂיָא, וְלֹא תְּקַטּוֹל לוֹן. אָמַר
לֵיהּ קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, חִיָּה, בְּהַהוּא דִּינָא מִמְשָׁא,
תְּהָא דָּאֵין, מַה בְּתִיב, (איוב ב') אֹזְלָם שְׁלָחָ נָא יִדְךָ
וְגַע אֶל עַצְמוֹ וְאֶל בְּשָׁרוֹ וְגוֹ. בִּמְהָ דְּאִיהוּ דָּן, בְּיַה
אַתְּדוֹ. וְאֶפְעַל גַּב דְּבָכָל שְׁאָר הָוּה דְּחִיל לְקַוְדְּשָׁא
בְּרִיךְ הוּא.

תָּא חִזְיָה, מַה בְּתִיב, אֶךְ אֶת נְפָשׁוֹ שְׁמֹור. וְאֶתְּיהִיב
לֵיהּ רְשָׁוֹ, לְמִשְׁלָט עַל בְּשָׁרָא, בְּגַזְוּ רְזָא
דְּבִתִּיב, (בראשית ו') קַץ כָּל בְּשָׁר בָּא לְפָנִי וְאוֹקְמוֹתָה,
בָּא לְפָנִי וְדָאֵי, וְדָא אִיהוּ קַץ כָּל בְּשָׁר, וְלֹא רְזָחָא.

לשון הקידוש

שהוא דָּן – בְּךָ גַּדְוֹן. וְאֶפְעַל גַּב שְׁבָכָל
הַשְּׁאָר הִיהֵי יְרָא מִהְקָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא.
בָּא וְרָאָה מַה בְּתִיב, אֶךְ אֶת נְפָשׁוֹ
שְׁמֹר. וְנַתְּנָהּ לוֹ רְשָׁוֹת לְשָׁלָט עַל הַבָּשָׁר,
מִשּׁוּם הַסּוֹד שְׁבָתוֹב (בראשית ו') קַץ כָּל
בְּשָׁר בָּא לְפָנִי, וּבְרִשְׁוֹתָה, בָּא לְפָנִי וְדָאֵי.
וְיוֹהוּ קַץ כָּל בְּשָׁר, וְלֹא רְוֹת. וְנַאֲמָר
שְׁהָוּא קַץ שְׁבָא מִצְדָּה חַדְשָׁה, בָּמוֹ
שְׁנָאָמָר (איוב כט) קַץ שְׁמָ לְחַשֵּׁךְ וּלְכָל

וְהַכְלָל בָּא בְּדִין (א'צ'ל). בָּמוֹ שְׁהָוּא דָּן –
בְּךָ גַּדְוֹן. מִשּׁוּם שְׁאִיּוֹב מִקְרָובִי הָעָצָה
שֶׁל פִּרְעָה הִיהֵי, וּבְשֻׁעַטְרָדָר פִּרְעָה עַל
יִשְׂרָאֵל, רְזָחָה לְהַרְגֵּן אֹתָם. אָמַר לוֹ, לֹא,
אֶלְאָ קָח מִמּוֹנָם וְשָׁלָט עַל גּוֹפָם בְּעַבוּדָה
קָשָׁתָה, וְאֶל תְּהַרְגֵּן אֹתָם. אָמַר לוֹ הַקְּדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא, חִיָּה, בָּאוֹתוֹ דִּין מִפְשָׁת תְּהִיה
גַּדְוֹן. מַה בְּתִיב? (איוב ס') אַלְים שְׁלָחָ נָא
יִדְךָ וְגַע אֶל עַצְמוֹ וְאֶל בְּשָׁרוֹ וְנוֹ. בִּמְהָ

וַיֹּאמֶר, דָּאִיהוּ קְזֵז דָּאָתִי מִסְטָרָא דְּחַשֵּׁךְ, בִּמְהָדָאתְךָ אָמֵר, (איוב כ"ח) קְזֵז שֵׁם לְחַשֵּׁךְ וְלִכְלָל תְּבִילָת הַזָּא חֻזְקָר. וְלִכְלָל בְּשָׂרָא, בְּגַין דָּאָתִת קְזֵז אַחֲרָא, נַאֲקָרִי (דניאל י"ב) קְזֵז הַיְמִינָה, וְדָא אִיהוּ קְזֵז אַחֲרָא, מִסְטָרָא דְּשַׁמְאָלָא, דָּאִיהוּ חַשֵּׁךְ. וְעַל דָּא אַתִּיהִיב לִיהּ רְשֹׁו בְּעַצְמוֹ וּבְשָׂרוֹ.

וַתִּסְתַּגֵּן בּוֹ לְבָלָעוֹ. אֵי הַכִּי, לֹאוֹ בְּדִינָא הַזָּה, אֶלָּא בְּמִימָר הַהְזָא מִקְטָרָגָא, דָּאָסִית לִיהּ, וַאֲסַטֵּי לִיהּ. אֶלָּא, כֹּלָא בְּדִינָא הַזָּה, וַחֲכִי אָמֵר לוֹ אֶלְיָהּוּא, (איוב ל"ד) בַּי פָעֵל אָדָם יִשְׁלָם לוֹ וּבָאָרֶח אִישׁ יִמְצִיאָנוּ. וַחֲכִי הַזָּה בִּמְהָדָאתְךָ דָּאָתָּמָר, בִּמְהָדָאתְךָ גָּזָר, הַכִּי אַתְגַּעַר עַלְיהָ.

וְהַאִי דָּאָמֵר וַתִּסְתַּגֵּן בּוֹ לְבָלָעוֹ חַנְם, וַתִּסְתַּגֵּן לְבָלָעוֹ לֹא בְּתִיב, אֶלָּא וַתִּסְתַּגֵּן בּוֹ, בִּיהְ קִיְמָא בְּדַעַתְּךָ, דָּאִיהוּ חַשִּׁיבָה דְּהָא תִּסְתַּגֵּן, בִּמְהָ

לשון הקודש

תְּבִילָת הַזָּא חֻזְקָר. וְלִכְלָל בְּשָׁה, מִשְׁומָן בְּקָה אָמֵר לוֹ אֶלְיָהּוּא, (שם ל"ג) בַּי פָעֵל שִׁישׁ קְזֵז אַחֲרָא, וַנַּקְרָא קְזֵז הַיְמִינָה, וְזֹה קְזֵז אַחֲרָא מִצְדָּר הַשְּׂמָאל שַׁהְוָא חַשֵּׁךְ, וְלֹבָן נִתְנָה לוֹ רְשׁוֹת בְּעַצְמוֹ וּבְשָׂרוֹ.

וַתִּסְתַּגֵּן בּוֹ לְבָלָעוֹ. אֵם בְּקָה, לֹא בְּדִין הַיְהָ, אֶלָּא בְּמִאמָר אָתוֹ מִקְטָרָגָא שְׁהָסִית אָתוֹ וְהַסְטָה אָתוֹ, אֶלָּא הַפְלָה הִיה בְּדִין.

דָאַת אָמֵר (איוב י') **וַעֲלֵ עַצְתָּ רְשָׁעִים הַזְּפֻעָתָ.** (אמיר איוב אהבתה על מימר רההוּ מקטרנוּ) **בְּגַוּגָנָא דָא,** (תהלים ע"ה) **וַיַּפְתֹּהוּ הָ** בְּפִיכָם וּבְלְשׁוֹנָם יַכְזְבּוּ לוּ. **וַיַּפְתֹּהוּ וַיַּכְזְבּוּ לוּ.** לֹא בְתִיב, אַלְאָ וַיַּפְתֹּהוּ בְפִיכָם. **בְּפִיכָם קִימָא מֶלֶת** **דָא דָהָא אַתְּפָתָה.** (דף ל"ג ע"ב).

אָמֵר רַבִּי אָבָא, **בְּלֹא הַיָּא שִׁפְיר,** אָבָל הַכִּי אָזְלִיפְנָא, דְתִנְן, **סְלִיק וְאַסְטִין.** וּכְיַאַיְהוּ יַכְיל לְאַסְטָנָא, אֵין. **דָהָא אַיְהוּ מֶלֶךְ זָקָן וּבְסִיל,** דְבִתִיב, (קהלת ד') **טוֹב יַלְדָמְסִכָן וְחַכְמָמָמְסִלָן זָקָן וּבְסִיל.** **וַעֲלֵ דָא, יַכְיל לְאַסְטָנָא לְבָר נָשָׁה.** מָאִ טָעַמָא. **בְּגַיְן דָאַיְהוּ מְהִימָן עַל עַזְבָּדוּי דְבִנְיִ נָשָׁא.**

הָא חִזּוּ, הָאֵי בְדִינָא דִיחִיד, אָבָל בְדִינָא דְעַלְמָא, **בְתִיב,** (בראשית י"א) **וַיַּרְדֵּ יְיָ לְרֹאֹת.** (בראשית י"ח) **אַרְדָה נָא וְאַרְאָה.** **דָלָא אַתִּיהִיב מְהִימָנוֹתָא אַלְאָ**

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

תִסְתִּינוּ, בָמוֹ שָׁאָמֵר וַעֲלֵ עַצְתָּ רְשָׁעִים הַזְּפֻעָתָ. וְאָמֵר אַיוב, הַתִּפְתַּחְתִּי עַל דְבָרַי אָתוֹן מַקְטָרוֹן בָמוֹ זָקָן וּבְסִיל, שְׁבָתוֹב (קהלת ח') **טוֹב יַלְדָמְסִכָן וְחַכְמָמָמְסִלָן זָקָן וּבְסִיל.** **וַיַּפְתֹּהוּ וַיַּכְזְבּוּ לוּ.** לֹא בְתִוב, **אָלָא וַיַּפְתֹּהוּ בְפִיכָם.** **בְּפִיכָם עַזְמָד הַדָּבָר הַזֶּה,** שְׁהָרִי הַתְּפָתָה.

אָמֵר רַבִּי אָבָא, **הַכֵּל הוּא יְפָה,** אָבָל בְּדִין כֶּן לְמִדְנָה, שְׁנִינָה, עוֹלָה וּמְסִטָן. וּכְיַ

בידיה בלהודוי, דהא לא בעא לאובדא עלמא, על מימר דההוא מקטרגא, דתיאובייה איהו תדריך לשיצאה. מנגלו דכתייב, (איוב כ"ח) קיז שם להשך ולבל תכלית הוא חוקר. לשיצאה כלא, הוא חוקר. ודא איהו קיז כל בשר בא לפני, ונדי בגין לשיצאה.

וთא חזי, ויהי היום ניבואי בני האלים להתייצב על יי'. במה דאטמר. ויהוא יומא, קיימיון טריין סטריין, לכבלא בני עלמא. כל אינון דאטאין קמי קדשא בריך הוא בתיזבתא ובעוגדיין טביין, אינון זכין למחיי בתיבין לנבהיה דההוא סטרא דאיהו חיים, ואפיק תוצאות חיים. ומאן דאיהו מסטריה, אכתיב לחים. וכל אינון דאטאין בעוגדיין בישין, אינון בתיבין לההוא סטרא אחרא דאיהו מותא, ואקורי צוות, וביה שרייא מותא.

לשון הקורש

ואתו يوم עופדים שני צדדים בגנד בני העולם. כל אותם שבאים לפניהם הקרויש ברוך הוא בתשובה ובמעשים טובים, הם זוכים להיות בתובים אצל אותו צד שהוא חיים, ומוציא תוצאות חיים. וכי טהור מצדונם, נקבע לחים. וכל אותם שבאים במעשים רעים לאותו צד, הם נכתבים לאותו צד אחר שהוא מות, ונקרא מות, ובו שורה המות.

אלא בידו לבחו, שעורי לא רצה לאבד את העולם על מאמר אותו מקטרג שתשוקתו תמיד להשميد. מנין לנו? שבתוב (איוב כט) קיז שם להשך ולבל תכלית הוא חוקר. להשמד הפל הוא חוקר. והוא קיז כל בשר בא לפני, ונדי בדי להשמד.

יבא ראה, ויהי היום ניבאו בני האלים להתייצב על ה, כמו שנאמר.

וּבַהֲזֹא יוֹמָא, קִיְמֵין אַלְיוֹן תְּרֵין סְטוּרֵין: חַיִם,
וּמוֹת. אַית מָאוֹן דְּאַכְתִּיב לְסְטוֹרָא
דְּחַיִים. וְאַית מָאוֹן דְּאַכְתִּיב לְסְטוֹרָא דְּמוֹת. וְלוֹזְמַנִּין
דְּעַלְמָא שְׁרֵיא בְּאַמְצָעִיתָא, אֵי קִיְמָא חַד זְבָא
בְּעַלְמָא, דְּאַכְרָע עַלְיִיחָג, בְּלָהָיו קִיְמֵין וְאַכְתִּיבוֹ
לְחַיִם. וְאֵי חַד חַיְבָא אַכְרָע עַלְמָא, בְּלָהָיו
אַכְתִּיבוֹ לְמִיתָה.

וְהַהּוֹא זְמָנָא, עַלְמָא הָזָה קִיִּים בְּאַמְצָעִיתָא,
וְהַהּוֹא מַקְטְּרָגָא בְּעָא לְאַסְטָאָה. מִיד
מָה בְּתִיב, הַשְּׁמַת לְבָךְ עַל עַבְדִּי אַיּוֹב כִּי אֵין
בְּמוֹהוּ בְּאָרֶץ וְנוּ. בַּיּוֹן דְּאַשְׁתְּבָמָדָע אִיהּוּ בְּלָחֹדוֹי,
מִיד אַתְּקִיף בֵּיהּ מַקְטְּרָגָא. וּעַל דָּא תְּגִינָן, דָלָא
אַצְּטְרִיךְ לֵיהּ לְבָר נְשׁ לְאַתְּפְּרִשָּׁא מַכְלָלָא דְסִגְיאָין,
בַּיּוֹן דָלָא יִתְּרַשִּׁים אִיהּוּ בְּלָחֹדוֹי, וְלֹא יַקְטְּרָגֵנוּ
עַלְיהּ לְעַילָּא.

לשון הקודש

וּבָאַזְטָו יוֹם עוֹמְדִים שְׁנֵי הַצְּדָדִים הַלְלוּוּ
- חַיִם וּמוֹת. יִשׁ מַי שְׁנַכְּתָב לְצִדְךָ
בְּחַיִם, וַיִּשׁ מַי שְׁנַכְּתָב לְצִדְךָ הַמוֹת. מִיד
אֵין בְּמַהוּ בְּאָרֶץ וְנוּ. בַּיּוֹן שְׁנוֹרָע הוּא
לְבָהָדוּ, מִיד הַחַזִיק בּוּ הַמַּקְטָרָג. וּעַל זֶה
שְׁנַיְנוּ שְׁלָא צְרִיךְ לְאַדְםָ לְהַפְּרָד מַכְלָל
שֶׁל רַבִּים, בְּרוּ שְׁלָא יַרְשֵׁם לְבָהָדוּ, וְלֹא
יַקְטְּרָנוּ עַלְיוּ מַלְפְּעָלהּ. לְמִיתָה.

דָבָתִיב, בְשׁוֹנוּמִית, (מלכים ב', ד') וַתֹּאמֶר בַתּוֹךְ עַמִּי אָנֹכִי יוֹשֶׁבֶת. לֹא בַעֲגָנָא לְאַפְקָא גַּרְמִי מִכְלָלָא דְסִגְיאַין, בַתּוֹךְ עַמִּי יְתִיבָנָא, עַד יוֹמָא דָא, וּבַתּוֹךְ עַמִּי, בַכְלָלָא חַדָּא אַשְׁתָמֹדָע לְעַילָא. וְהַבָּא אִיּוֹב, בֵינוֹ דְאַשְׁתָמֹדָע לְעַילָא וְאַתְרִישִׁים, מִיד אִתְקִיף בֵיה מַקְטְרָנָא, וַיֹּאמֶר הַחַנְמָן יְרָא אִיּוֹב אֱלֹהִים, כֵל מַה דְדַחֵיל לְה וְאַתְקִוף, לֹאו לְמַגְנָא עַבְדִיךְ, הַלֹּא אַתָּה שְׁבָת בְעֵדו וּבְעֵדו וְגוֹ. אָבֵל טוֹל בֶל הָאִ טָבָא דְאַנְתָּה עַבְדֵל לֵיה, וּמִיד אָם לֹא עַל פְנֵיךְ יְבָרֶכְךָ. יְשִׁבּוֹק לְה וְיִתְדַבֵּק בְסַטְרָא אַחֲרָא, דָהָא הַשְׁתָא בְפִתּוֹרָה אִיהוּ אַכְיל, סְלִיק פִתּוֹרָה מְגִיה, וְנַחְזֵי מִפְאָן אִיהוּ, וּבָאָן סַטְרָא יִתְדַבֵּק.

מִיד, וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל הַשְׁטֹן הָגָה כֵל אָשָׁר לו בִּידָךְ לְאַחֲרָזָה, דְדַחֵילוּ דָאִיּוֹב לְגַבְיוֹה דְקִוְידְשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא, הַזָּה לְגַטְרָא עַזְתִּירִיה. וּמְהַבָּא אַוְלִיפְנָא,

לשון הקודש

שְׁבָתוֹב בְשׁוֹנוּמִית, (מלכים ב', ד') וַתֹּאמֶר בַתּוֹךְ עַמִּי וְהַתְחֻקֵק, לֹא לְחַנְמָן עַשָּׂה, הַלֹּא אַתָּה בַתּוֹךְ עַמִּי אָנֹכִי יְשֶׁבֶת. לֹא רֹזֶחֶת שְׁבָת בְעֵדו וּבְעֵדו וְגוֹ. אָבֵל טל אָת בֶל לְהֹזְצִיא אָת עַצְמִי מִכְלָל שֶׁל רַבִּים. בַתּוֹךְ עַמִּי יוֹשֶׁבֶת עַד יוֹם וְתָ, וּבַתּוֹךְ עַמִּי פְנֵיךְ יְבָרֶכְךָ. יְעֹזֵב אָתְךָ וַיַּדְבֵק בְאֶד הַאָחֶר, שְׁהָרִי עַבְשָׂו בְשַׁלְחָנָךְ הוּא אַוְיכָל. סְלִיק מְפָנוֹ אָת שְׁלַחָנָךְ, וְנַרְאָה מִפְנֵי הוּא וְאֵיזָה צְדִיקָךְ. אִיּוֹב בְּרִיךְ יְהוָה הַמְקִטרָג וַיֹּאמֶר, הַחַנְמָן יְרָא אֱלֹהִים?! כֵל מַה שְׁפָחָד מִפְנֵ

דְּכָל אִינְיוֹ דְּדַחֲלֵין לֵיהּ לְקוֹדֵשָׁא בָּרוּךְ הוּא, עַל עוֹתְרִיְהוּ, אֹז עַל בְּנֵיְהוּ, לֹאוֹ אִיהוּ דְּחֵילוּ בְּדַקָּא יִאָוֹת. וְעַל דָּא קְטַרְגָּה הַזָּא מַקְטַרְגָּא וְאָמָר, הַחֲנָם יִרְאָ אִיּוֹב אֱלֹהִים הַלָּא אַתָּה שְׁבָת בַּעַדּוּ וְגוּ' מַעֲשָׂה יִדְיוּ בְּרַכְתָּה. וְעַל דָּא אִיהוּ דְּחֵיל לְךָ וְאַתִּיחֵיב לֵיהּ רֶשֶׁוּ לְקְטַרְגָּא בֵּיהּ, וְלֹא חֹזֶקֶת, דָּלָא פְּלָח אִיּוֹב לְקוֹדֵשָׁא בָּרוּךְ הוּא בְּרַחְיוֹנוֹ.

דְּכִיּוֹן דְּאַתְּנֵסִי, נְפָק מַאוֹרְחָא, וְלֹא קָאִים בְּקִיּוּמִיהָ, מַה בְּתִיב, בְּכָל זֹאת לֹא חָטָא אִיּוֹב בְּשִׁפְתִּיו. לֹא חָטָא בְּשִׁפְתִּיו אָבֵל בְּרֻעוֹתִיהָ חָטָא, וְלֹבֶתֶר חָטָא בְּכָלָא.

וְאֵי תִּמְאָ דָּלָא אַתְּנֵסִי בְּרַגְשׁ, הָא בְּתִיב (תהלים י"א) ה' צְדִיק יִבְחֹן וְגוּ'. וּבְגַין פְּדָ אַתְּנֵסִי אִיּוֹב. וְאֵף עַל גַּב דָּלָא קָאִים בְּקִיּוּמִיהָ בְּדַקָּא

לשון הקודש

אֲשֶׁר לוּ בִּינָה. לְהַרְאֹות שִׁירָת אִיּוֹב לְקֹדוֹשׁ-בָּרוּךְ-הוּא הָוּ בְּרִי לְשָׁמֶר עַשְׂרָה. וּמְבָאָן לְמִדְנָה, שְׁבָל אָוֹתָם הַיּוֹרָאִים מִהִקְדוּשׁ בָּרוּךְ הוּא מִשּׁוּם עַשְׂרָם אוֹ בְּנֵיָהּ, וֹ אֵינָה יִרְאָה בָּרוֹאי. וְעַל בָּן קְטַרְגָּה אָוֹתוֹ מַקְטַרְגָּג וְאָמָר, הַחֲנָם יִרְאָ אִיּוֹב אֱלֹהִים הַלָּא אַתָּה שְׁבָת בַּעַדּוּ וְגוּ' מַעֲשָׂה יִדְיוּ בְּרַכְתָּה. וְעַל פְּדָ הָוּ יִרְאָ מִפְּהָה. וּגְתָנָה לוּ רִשות לְקְטַרְגָּג בּוּ

יואת, לא נפק מתחות רשותא דמരיה לאתדבקא בסטרא אחרת.

ובמה חזה ההוא נסotta דיליה. תריסר ירחין, שולטנותא דההוא סטרא אחרת. במא דתניין, דינא דחיביא בגיהנם תריסר ירחין, ובגין דלא אתקבק בסטרא אחרת בתיב, (איוב מ"ב) נ"י ברך את (דף ל"ד ע"א) אחרית איוב מראשתו.

רבי שמעון אמר, האי דאיוב, לא נסotta דנסוי קדרשא בריך הוא, בנסotta דשאר צדיקיא, דהא לא בתיב זהאלhim נפה את איוב, במא דבתיב, (בראשית כ"ב) זהאלhim נפה את אברם. דאברם, איהו בידיה אקריב לבריה יהידאי דיליה לגבי קדרשא בריך הוא, ואיוב לא יהיב כלום, ולא מסר ליה לקודשא בריך הוא כלום.

לשון הקידוש

בקומו פראי, לא יצא מפתח רשות גסיון של הקדוש ברוך הוא במו גסיון אדרונו להרבך מצד האחד. ובמה היה אורתו גסיון שלו? שנים עשר חמשים השלטונות של אותו הצד השני, כמו ששנינו דין הרשעים בגיהנם שנים עשר חדשים, ומשם שלא רבך מצד השני, בתוב איוב מה וזה ברך את אחרית איוב מראשתו.

רבי שמעון אמר, זה של איוב אינו